

ДУНАВСКЕ КОЦКЕ

ДВАНАЕСТА КОЦКА*

1.

*Један њознаник из Салцбурга зна
једног Павола из Словачке, њај
се Павол кајетан зове, има
лађу крштену Паула, и са њом
не бац новом лађом њредузима
не бац званичне вожње Дунавом.
Ми смо закључили без цифрања
да се укрцамо код њега, већ
су њу била четирѝ њуѝника,
ако и нас њуѝницима зову.*

2.

*Тек кад се оѝиснусмо с обале,
исѝостави се: мој Салцбуржанин
и Павол њознавали се само
овлац. На броду њак не би гужве,
ко њѝо није било ни звучника,
сѝоѝ ни сувицних говораницѝа.
Укрцали смо се у Линцу, код
жељезничког мосѝа, један сѝари
човјек, морнар, савио је бродску
ужад и уредно се смјестѝо,*

* Пјесничко дјело (спјев) *Дунавске коцке* састоји се од 27 „коцака” (пјевања), свака „коцка” од 10 „квадрата” (пјесама), сваки „квадрат” од 10 стихова, а сваки стих од 10 слогова (прим. прев.).

3.

йойом је сицао у смочницу,
јер морнар је био и кувар, а
Паула имала чак и кухињу.
Бјеше крај маја, угодно йойло.
Прошли смо исход мосиа за ауйо-
йуи, зајим је дошла лука са йри
рукавца, са малим бројем лађа,
и Павол махне једном човјеку
који је сцајао крај зида на
кеју, чак је йригуцио йемйо,

4.

а кувар се брзо на йалубу
йойне, да насмијаном човјеку
нещйо довикне, вјеровайно на
словачком. Срећа у луци, рекох
ја, щйо је Салцбуржанин, коѡ само
ја йако зовем, Вико му име,
друкчије видио, смејало му
оѡромно йосиројење, ѡйово
йразно, не само сад, не йек начас,
рече он, йу ће све да йројадне,

5.

ойкако йоче рай у Србији,
ѡйово је с возњом и йодвозом
а йек с йривредом. Прво срущени
мосйови у Војводини, чему
су се неки чак и радовали,
каква ли зловна радосй йо бјеше
у иносйрансйву, йойом је цркла
йа заборављена лоѡисйика,
йривреда, нещйо се заборавља,
каже он, и за ѡлаву се хвайа,

6.

овај йуи није за йревознике
сад више инйересанйан. Каже
да ми је йо већ једном рекао,
само щйо све заборавим и не
слушам йраво. Прийом ми је онај

раӣ Ches̄io у злави и ја ӣачно
знам ш̄ӣа је једна узледна личнос̄ӣ
у једном лис̄ӣу шада ӣисала,
да су Срби заслужили бомбе,
и оӣад размишља̄м како је ӣо

7.

заслужиӣи да ӣе бомбардују,
и како се може ӣако дрско
о ӣраведним бомбама ӣисаӣи,
и ӣреће, како се саобразно...
Да, да, ӣрекиде ме Вико. Поӣом
за с̄иварно нисам ӣраво слуцала,
а и он је зледао у воду
ш̄ӣо се зурала наӣријед иза
бова, с̄ӣајућ, кружећ ӣри обали,
чинио се чак: ријека ӣузи.

8.

Куӣа је ӣо. Дунав се укуӣа.
То је добра ријеч, вели Вико,
Кад су нам ӣасӣрмке сервиране,
Шес̄ӣ свијеӣлойлавих риба, и ӣек
Ш̄ӣо су ша̄ири с̄ӣављени на с̄ӣо,
двие жене дӣгну се ӣоалей̄
да ӣраже. И ӣо бац̄и ӣри јелу. Ја
ӣад враӣим свој ӣрибор назад на с̄ӣо,
рибе изблиједјеле, касније
смо ӣиак јели, да домаћина

9.

не ӣовриједимо. А ӣе жене,
кад су се враӣиле, чачкале су
у ӣасӣрмкама, ӣола зурнуле
на руб ша̄ири, док се ријека
љуљала, ковӣилала, с̄ӣајала
ил мало узмицала. Сњијела
сам ӣих шес̄ӣ ша̄ири у кухињу
да ӣогледам краӣко око себе,
кухиња бјеше ӣразна, врећа за
смеће крај ш̄ӣорей̄ића, у углу

10.

žoīovo īrazna kōfa za bōje
s īodесном, сувом кичицом, и на
зиду fōīos једнога младога
морнара, ослоњено̄ о бродску
ограду, сīари fōīos у красном
раму. То̄ човјека вӣце нема,
рече кувар, видећ ме īред сликом.
Тај је несīао, чудна īīичица,
најбољи, лудо смион īријайīељ,
с којим се и каīеīан дружио.

Превео с немачког
Сīеван Тонīић